

1473 ^{18/11} 31: Eneste Beh. af F. t. L. om Udsættelse af Tvangsauktioner over Landbrugsejend. 1474

[C. J. F. Sven.]

Men det, der kalder mig op, er den Fortolkning, som den højtærede Justitsminister giver af den foreslaaede § 1, 3die Stykke, 1ste Punktum, i hvilket der staar, at der kan gives Udsættelse med en Tvangsauktion for et Tidsrum af indtil 3 Maaneder, men undtagelsesvis — „undtagelsesvis“ staar der — kan Udsættelsen forlænges for et kort Tidsrum, naar særlige Grunde taler herfor. Disse Ord fortolker den højtærede Justitsminister, som om der stod, at der kan gives Udsættelse for en kort Tid ad Gangen, og i Virkeligheden skulde man saaledes kunne fortsætte langt ud over de tre Maaneder, maaske praktisk talt, lige til Loven efter sit Indhold udløber. En saadan Fortolkning tror jeg absolut ikke holder, og jeg tror ikke, det har været Tanken i det andet høje Ting, at der ved Ordene „kort Tidsrum“ skulde forstaaes en Forlængelse mere end en enkelt Gang. Jeg maa altsaa holde paa, at naar der staar, at Udsættelsen kan forlænges for et kort Tidsrum, maa det samtidig fastslaas, hvor langt dette Tidsrum er. Saa er det definitivt, og man kan ikke bagefter komme og sige: Nu vil jeg gerne have et yderligere „kort Tidsrum“. Selv om men ikke vil give mig Ret i dette, kan man i hvert Tilfælde ikke forstaa Ordene „kort Tidsrum“ som refererende sig til en Tid, der strækker sig ud over de tre Maaneder, der staar i Forvejen. Det maa være absolut givet, at naar der, efter at der er nævnt et bestemt Tidsrum, tales om, at nu kan der gives yderligere et kort Tidsrum, saa maa dette være kortere end de tre Maaneder.

Justitsministeren (Zahle): Naar det ærede Medlem siger, at jeg burde have stillet det Ændringsforslag, som er kommet ind i Loven som § 3, paa et tidligere Tidspunkt, maa jeg sige, at det kunde jeg ikke have nogen Grund til, da jeg mente, at Lovforslaget, som det oprindeligt var affattet, utvivlsomt omfattede ogsaa det Tilfælde, som nu omhandles i § 3. Det var først, da Kreditforeningernes staaende Udvalg havde rejst Spørgsmaalet derom, jeg havde Grund til at stille Ændringsforslag, og saa gjorde jeg det straks.

Hvad Fortolkningen af § 1 angaar, kan jeg hverken anerkende den Fortolk-

ning, det ærede Medlem selv gav, eller den Fortolkning, han gav af, hvad jeg havde sagt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Kreditinstitut for Fiskeri-erhvervet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3311; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 394).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Da vi i Fjor behandlede et lignende Lovforslag, havde jeg Lejlighed til at udtale mig ret udførligt om hele dette Spørgsmaal, og derfor skal jeg ved denne Lejlighed fatte mig i stor Korthed.

Som det er ærede Medlemmer bekendt, udløber med Udgangen af indeværende Finansaar de to gældende Laanelove for Fiskeriet, den 5-aarige fra 1926 om Fiskeriet her i Danmark og den 3-aarige fra 1929 om Fiskeriet paa Færøerne. Begge disse Love stillede jo meget betydelige Midler til Raadighed til Udlaan til Fiskeriet: 500 000 Kr. hernede aarlig, og vi har desuden ved en enkelt særlig Lov bevilget 500 000 Kr. til Anskaffelse af store Fartøjer over 50 t, og for Færøernes Vedkommende er Bevillingen paa 650 000 Kr., hvoraf de 150 000 kunde benyttes til særlige Fiskeriformaal. Desuden har Rigsdagen udover disse Bevillinger vedtaget en Række andre meget betydelige Bevillinger til Fremme af Fiskeriet og Fiskeeksporten paa forskellig Maade, saaledes at det er meget store Beløb, Rigsdagen stiller til Raadighed paa dette Omraade. Det er Bevillinger, som efter min Formening er i høj Grad nødvendige. Det er ønskeligt, at de fortsættes, men efter-